

Rettevejledning til AO1

1. Påbuddet om at holde Trofast indelukket samt håndhævelsen heraf

Påbuddet lider af en række mangler: Afgørelsen er alene baseret på en enkelt henvendelse fra en nabo. Det fremgår ikke, om Trofast kan siges at forstyrre "de omboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen" – i hvert fald kan det ikke være nok, at Trofast har gøet 3 gange på 2 måneder ad BB's katte. Det er ikke afgørende, hvilken konklusion den studerende når frem til, men det er en mangel, hvis vedkommende ikke ser hjemmelsproblematikken. Derudover må bedømmelsen af besvarelsen bero på argumentationen.

Der er også formelle mangler: Sagen burde være undersøgt nærmere, jf. officialprincippet, herunder burde AA have været hørt, jf. FVL § 19, stk. 1. Der er således tale om, at AA ikke er bekendt med BB's klage, som danner grundlag for det bebyrdende påbud.

Endvidere er begrundelsen mangelfuld, da den ikke henviser til HL § 4, jf. FVL § 24, jf. § 22, ligesom der skulle have været givet klagevejledning, jf. FVL § 25.

Uanset konklusionen vedrørende hjemmelsspørgsmålet bør den studerende derfor nå frem til, at afgørelsen er ugyldig – enten som følge af manglende hjemmel – eller som følge af manglende undersøgelse af sagen og manglende høring af AA – eller begge dele (hver for sig). Det bør kort anføres, at der er tale om væsentlige mangler, og at der ikke foreligger særlige omstændigheder, som kan medføre, at afgørelsen er gyldig trods manglerne.

Det skal anses for en plusværdi, hvis det diskuteres, om begrundelsesmanglen er væsentlig (det er den ikke i sig selv, og den kan i det konkrete tilfælde heller ikke anses for udslagsgivende for, om de øvrige mangler er væsentlige), ligesom det er en plusværdi, hvis det nævnes, at manglende klagevejledning er uden betydning for afgørelsens gyldighed.

Den studerende bør bemærke, dels at det er uden betydning for gyldigheden af påbuddet, at AA ikke har fået aktindsigt efterfølgende, dels at en klage som udgangspunkt ikke har opsættende virkning.

Da påbuddet ikke er gyldigt, kan det ikke lovligt håndhæves, og DD kan derfor ikke lovligt fjerne Trofast med hjemmel i HL § 4.

Om hjemmel, se AE, s. 173 ff.

Om undersøgelse af sagen, se SB, s. 145 ff.

Om partshøring, se SB, s. 196 ff.

Om begrundelse, se SB, s. 304 ff. (se s. 309 f.)

Om klagevejledning, se SB, s. 318 ff.

Om ugyldighed, se AE, s. 433 ff., og SB, s. 341 ff., herunder s. 357 f. (om undersøgelse af sagen), s. 359 ff. (om partshøring), s. 364 (om aktindsigt) samt s. 368 ff. (om begrundelse og klagevejledning).

Om opsættende virkning, se AE, s. 325 ff. (se s. 375).

2. Behandlingen af anmodningen om aktindsigt

AA er part og har ret til aktindsigt efter FVL. Det er forkert, at CC kræver, at anmodningen om aktindsigt skal være skriftlig.

Det skal anses for en plusværdi, hvis den studerende bemærker, at der ikke er grund til at tro, at der ligger andet på sagen end BB's e-mail og selve påbuddet, hvorfor CC burde have imødekommet anmodningen om aktindsigt og sendt begge dele til AA via e-boks meget hurtigt (jf. herved FVL § 16, stk. 2).

CC kalder AA for en kværlant og smækker røret på, hvilket er i strid med god forvaltningsskik. CC's adfærd er ikke berettiget, selvom han har kaldt hende for en skrankepave. Når CC beder DD om at kontrollere, om AA efterkommer påbuddet, fordi hun er sur på AA, har det karakter af magtfordrejning. Ingen af delene har betydning for lovligheden af hverken påbuddet, aktindsigtsspørgsmålet eller lovligheden af fjernelsen af Trofast, men CC's adfærd er naturligvis kritisabel (og vil kunne give anledning til en tjenstlig påtale; det forventes ikke, at de studerende nævner denne mulighed).

Om aktindsigt, se SB, s. 220 ff. (særligt om formkrav, se s. 222).

Om god forvaltningsskik, se AE, s. 497 f. og s. 506.

Om magtfordrejning, se AE, s. 231 ff.

3. Afgørelsen om at fjerne Trofast i henhold til HL § 1 b

Beslutningen om at fjerne Trofast på grund af manglende dokumentation for Trofasts race er en selvstændig afgørelse, hvis lovlighed er uafhængig af, om påbuddet om at holde Trofast indelukket er gyldigt.

Trofast er efter det oplyste en golden retriever og således ikke en af de hunderacer, der er opregnet i HL § 1 a, stk. 1, eller en krydsning heraf omfattet af stk. 2. Der er objektivt set ikke hjemmel til at forlange Trofast aflivet og dermed heller ikke til at fjerne Trofast i medfør af § 1 b.

Det må dog antages, at DD – hvis han var i tvivl om, hvorvidt Trofast tilhørte en af de racer eller krydsninger heraf, som er omfattet af § 1 a – kunne stille krav om, at AA dokumenterede Trofasts race eller type.

Formentlig vil de fleste studerende være klar over, at en golden retriever ikke ligner nogen af de hunde, der er omfattet af § 1 a. Det vil derfor være korrekt, hvis den studerende anfører, at der ikke er grundlag for at kræve dokumentation for Trofasts race eller type. I så fald bør den studerende også nå frem til, at afgørelsen om at fjerne hunden er ugyldig, da den savner hjemmel.

Hvis den studerende giver udtryk for, at det er berettiget, at DD er i tvivl om, hvorvidt Trofast er en af de hunde, der er omfattet af § 1 a, må det imidlertid anses for en acceptabel besvarelse, at den studerende anfører, at politiet kan kræve dokumentation for Trofasts race eller type, og at det i så fald er berettiget, at DD fjernede Trofast fra AA. (Det skal således ikke komme den studerende til skade, hvis vedkommende ikke ved noget om hunderacer og ikke er i stand til at undersøge dette under eksamen).

Under alle omstændigheder bør den studerende anføre, at fristen for at fremlægge dokumentation er alt for kort. Det er en plusværdi, hvis den studerende herved henviser til proportionalitetsprincippet og bemærker, at konsekvensen af manglende dokumentation er meget indgribende.

Det er også en plusværdi, hvis den studerende bemærker, at kravet om at fremlægge dokumentation og fjernelsen af Trofast synes at skyldes, at AA har tilkendegivet, at han vil klage over DD. Det rejser spørgsmål om magtfordrejning. Den studerende bør i så fald anføre, at dette er uden

betydning for afgørelsens gyldighed: Hvis Trofast var omfattet af § 1 a, eller der er rimelig tvivl herom, er det berettiget at anmode om dokumentation. Det ændrer dog ikke på, at der foreligger magtfordrejning, og at DD's adfærd er kritisabel (og vil kunne give anledning til en tjenstlig påtale; det forventes ikke, at de studerende nævner denne mulighed).

Om hjemmel, se AE, s. 173 ff.

Om magtfordrejning, se AE, s. 231 ff.

Om proportionalitetsprincippet, se AE, s. 267 ff.

Om ugyldighed, se AE, s. 450 ff.

4. Besvarelsen af AA's spørgsmål

Selvom opgavebesvarelsen redegør for ovenstående overvejelser og konklusioner, bør den – henset til formuleringen af selve opgaveformuleringen sidst i opgaven – indeholde en udtrykkelig oplysning om, hvad EE bør svare AA. Det er en mangel ved besvarelsen, hvis det ikke er tilfældet. Det skal derimod ikke trække ned "en gang til", hvis den studerende er nået til en anden konklusion, end at påbuddet er ugyldigt, og at beslutningen om at fjerne Trofast også er retsstridig.

HL: Hundeloven.

SB: Revsbech m.fl., Forvaltningsret. Sagsbehandling, 7. udg.

AE: Revsbech m.fl., Forvaltningsret. Almindelige emner, 6. udg.

Rettevejledning til AO2

1. Studienævnets afgørelser

Efter uddannelsesbekendtgørelsen er kandidatuddannelsen normeret til 120 ECTS, og AA har efter opgavens oplysninger alene 10 ECTS tilbage i sit studieprogram. Det projektorienterede forløb burde derfor ikke have været forhåndsgodkendt, da der mangler hjemmel hertil. Studieordningen efterlader ikke tvivl om, at projektorienterede forløb indgår med 20 ECTS og ikke, som anført af AA, ”op til 20 ECTS”. Det var derfor som udgangspunkt med rette, at administrationen annullerede forhåndsgodkendelsen.

Den studerende bør udtrykkeligt anføre, at spørgsmålet er, om afgørelsen kan annulleres som ugyldig, ikke om den kan tilbagekaldes. Det skal anses for en væsentlig fejl, hvis den studerende lægger til grund, at spørgsmålet om, hvorvidt omgørelsen var berettiget, skal afgøres efter reglerne om tilbagekaldelse af lovlige, skønsmæssige forvaltningsakter. En tilbagekaldelse forudsætter, at der foreligger en gyldig forvaltningsakt, hvilket ikke er tilfældet her, da der ikke i studieordningen er hjemmel til at godkende meritoverførsel, medmindre der er plads til dette i studieprogrammet. Der var således tale om, at der den 6. april blev udstedt en ugyldig forvaltningsakt. Denne blev annulleret ved e-mail af 9. april.

Annulation er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og AA skulle derfor principielt have været partshørt.

Besvarelsen bør indeholde en stillingtagen til, om det forhold, at AA i tiden mellem den uhjemlede forhåndsgodkendelse af 6. april og annulationen heraf den 9. april kan siges at have indrettet sig på forhåndsgodkendelsen ved at opsig sit lejemål og studiejob samt ved at underskrive kontrakten med praktikstedet, indebærer, at forhåndsgodkendelsen bør opretholdes som gyldig på grund af berettigede forventninger. Da forhåndsgodkendelsen er helt åbenbart i strid med reglerne, og da det principielt påhviler AA selv at holde sig orienteret om studieordningen og sit eget studieprogram, taler mest for, at administrationen var berettiget og som udgangspunkt forpligtet til at annullere forhåndsgodkendelsen, men afgørende er argumentationen.

Besvarelsen bør endvidere indeholde en stillingtagen til, om der foreligger sådanne usædvanlige forhold, at studienævnet burde have dispenseret. Der kan godt argumenteres herfor, jf. ovenfor om berettigede forventninger, men hvis afgørelsen anses for ugyldig, har AA principielt ikke et retskrav på dispensation. Det er en plusværdi, hvis den studerende drøfter, hvad der skal forstås ved ”usædvanlige omstændigheder”. Den studerende skal ikke komme ind på, om AA ville kunne kræve erstatning, hvis der ikke dispenseret.

Studienævnet stadfæstede på baggrund af AA's e-mail af 26. april afgørelsen den 1. maj. Dette er et spørgsmål om ulovbestemt remonstration. Stadfæstelsen må anses for berettiget, jf. ovenfor. Det skal dog ikke anses for en fejl, hvis den studerende har konkluderet, at

afgørelsen skal opretholdes på grund af usædvanlige forhold (berettigede forventninger) uberettiget, jf. ligeledes ovenfor.

Pensum:

Forvaltningsret, Sagsbehandling, 7. udgave, s. 21, jf. s. 199.

Forvaltningsret, Almindelige emner, 6. udgave, s. 450 – 453, s. 558.

2. Legalitetskontrollen

Kompetencen til at træffe afgørelser vedrørende dispensationer tilkommer studienævnet. Retlige klager skal imidlertid efter procedurereglerne for Storby Universitet gennemgå en legalitetskontrol, inden de sendes videre til styrelsen. Det bør derfor i opgaven konstateres, at der i den konkrete sag er tale om en klage, der vedrører retlige spørgsmål, jf. nedenfor afsnit 2.1.

Forvaltningsret, Almindelige emner, 6. udgave, s. 339 ff.

2.1. Afgørelsen

Ifølge procedurereglerne for Storby Universitet har afdelingen for legalitetskontrol følgende reaktionsmuligheder på baggrund af legalitetsprøvelsen: 1) hjemvisning til fornyet behandling i studienævnet 2) fastholdelse af afgørelsen og oversendelse til styrelsen.

Afdelingen har således ikke kompetence til at annullere den af studienævnet truffene afgørelse.

Den i afgørelsen indeholdte argumentation for (den ulovlige) annullation er ikke korrekt. Studienævnets e-mail af 9. april til AA er, som anført ovenfor, ikke udtryk for en tilbagekaldelse.

Om pligten til at foretage partshøring, før der blev truffet afgørelse den 9. april, kan det anføres, at en sådan efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., kun foreligger, hvis AA ikke kan antages at være bekendt med, at studieadministrationen var i besiddelse af oplysningerne om AA's studieprogram. Ud fra opgavens oplysninger må det lægges til grund, at AA var bekendt med, at studieadministrationen sad inde med oplysninger herom, og at disse oplysninger indgik i grundlaget for afgørelsen. AA henviser således selv til, at hun ikke troede, der var problemer, når hun havde 10 ECTS tilbage i programmet, I hvert fald må det ud fra oplysningernes beskaffenhed anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse uden partshøring, jf. § 19, stk. 2, nr. 1, over disse oplysninger. Det skal anses for en plusværdi, såfremt den studerende overvejer, om selve det forhold, at AA ikke er bekendt med, at sagen er blevet genoptaget, indebærer, at AA skulle have været hørt, inden administrationen annullerede forhåndsgodkendelsen. Derfor taler også officialprincippet. Der kan vedrørende partshøring henvises til dommen U 2000.2088 V (der ikke er pensum, men som er omtalt i pensum).

Pensum: Forvaltningsret, Almindelige emner, 6. udgave, s. 450-453, s. 517-518, Forvaltningsret, Sagsbehandling, 7. udgave, s. 199 ff.

2.2. Sagsbehandlingstiden

Det følger af god forvaltningsskik, at sagsbehandlingstiden ikke må være urimelig lang. Henset til, at der alene skal foretages en legalitetskontrol, må det antages, at sagsbehandlingstiden i det konkrete tilfælde har været for lang. Dette vil kunne give anledning til kritik fra Folketingets Ombudsmand. Det bemærkes i den forbindelse, at AA har anmodet om en hurtig sagsbehandling på baggrund af omstændighederne, og at afgørelsen først foreligger, efter at det projektorienterede forløb skulle have været påbegyndt efter aftalen.

Pensum: Forvaltningsret, Sagsbehandling, 7. udgave, s. 41, Forvaltningsret Almindelige emner, 6. udgave, s. 506. Endvidere FOB 1988.100, der er medtaget i Forvaltningsretlig materialesamling, Bacheloruddannelsen, 2. år, 4. semester, Emne 6-10, januar 2018, s. 574 ff. (s. 580 om sagsbehandlingstiden).

3. Klagen til styrelsen

3.1. Klagefrist

Det bør diskuteres, om klagefristen løber fra studienævnets afgørelse af 20. april, eller om den løber fra stadfæstelsen den 1. maj. I førstnævnte tilfælde er klagefristen sprunget. Spørgsmålet om, hvorvidt der løber en ny klagefrist ved ulovbestemt remonstration, er tvivlsomt, men i pensum peges der på en løsning, der indebærer, at der løber en ny klagefrist fra meddelelsen af stadfæstelsen, forudsat at anmodningen om genoptagelse er fremsat inden udløbet af den oprindelige klagefrist (dette er opfyldt i opgaven). I dette tilfælde er klagefristen ikke overskredet.

Pensum: Forvaltningsret, Almindelige emner, 6. udgave, s. 321.